

अर्थशास्त्र, व्यापार,
उद्योगधर्मे, बैंकिंग,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी
साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

"अर्थ एव प्रधानः" इति कौटिल्यः अर्थमूलै धर्मकामाविते।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

LICENSED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 384. License No. 53.

वर्ष २१

मुंगे, बुधवार तारीख १३ जुलै, १९५५

अंक २७

अर्थ

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : २ आ.
दुर्गाधिवास, मुंगे ध.

विविध माहिती

रशिआची तांत्रिक मदत—संयुक्त-राष्ट्र-संघटनेच्या तांत्रिक साहाय्याच्या शाखेतांके भारतीय सरकारच्या निरनिराळ्या सात्यांतील १३ अधिकारी रशिआच्या दौन्यावर गेले होते. रशिआनें निरनिराळ्या औद्योगिक क्षेत्रांतील तांत्रिक ज्ञान भारताला देण्याची तयारी दाखविली आहे, अशी माहिती वरील अधिकाऱ्यांनी दिली आहे.

डासांच्या व माशांच्या विशद्ध मोहीम—जपानमधील डासांचा व माशांचा नायनाट करण्यासाठी मोहीम जपानचे सरकार हाती घेणार आहे. ही मोहीम तीन वर्षे तरी चालेल. जपानमधील बेकारी हटविण्यासाठी सरकारने १७ कोटी रु. सर्व करण्याचे ठरविले होते. चालू वर्षी ही सर्व रक्कम बेकाराना वरील मोहिमेत काम देण्यासाठी सर्व करण्यांत येणार आहे.

कच्छमधील मागासलेल्या जमाती—कच्छ राज्यांतील मागासलेल्या जमातीची मुधारणा करण्यासाठी भारतीय सरकारने २,५०,००० रुपये मंजूर केले आहेत. हा पैशाचा उपयोग ग्रामोद्योगांची स्थापना, शेतीच्या व शिक्षणाच्या योजना, घरबांधणीची कामे, सार्वजनिक आरोग्याच्या योजना, इत्यादि कामांकडे करण्यांत येणार आहे.

बलसाडचा पाणीपुरवठा—बलसाड शहरापासून सहा मैलीवर असलेल्या औरंगं नदीला चांध घालून शहराला पाणी-पुरवठा करण्याची योजना मुंबई सरकारने मंजूर केली आहे. हा कामासाठी ३२ लाख रुपये सर्व येणार असून तो मुंबई सरकार, मध्यवर्ती सरकार व बलसाड म्हुनिसिपालिटी मिळून करणार आहेत.

आंध्र सरकारच्या मागण्या—आंध्र राज्यांतील शहराना पाणी-पुरवठा करण्यासाठी व डेनेजची व्यवस्था करण्यासाठी राज्य सरकाराला गेल्या वर्षी भारतीय सरकारकडून १ कोटी रुपयांचे कर्ज देण्यांत आले होते. पण त्यापैकी फक्त २५ लाख रुपयेच राज्यांतील म्हुनिसिपालिट्याना वाटण्यांत आले असल्यामुळे हा वर्षी आधिक कर्ज देण्यास भारतीय सरकारने नकार दिला आहे.

सरकारी नौकरांची सोय—भारतीय सरकारच्या आरोग्य-सात्याची अशी मनीषा आहे की, प्रत्येक मध्यवर्ती सरकारी नौकराला थंड हवेच्या ठिकाणी जाऊन परवडले पाहिजे. हे शक्य करण्यासाठी ज्या नौकराना दरमहा ५०० रुपयांपैक्षा कमी पगार असेल त्यांना 'हिल अलौन्स' देण्याची सूचना सात्यातील करण्यांत आली आहे. योजना अंमलात आली तर ५०,००० नौकरांना तिचा फायदा मिळेल व सरकाराला दूरवर्षी २० ते ३० लाख रुपये सर्व येईल.

गुजरात विद्यापीठांत आयुर्वेदाचा अभ्यासक्रम—गुजरात विद्यापीठांने अहमदाबाद येथे आयुर्वेदाची शास्त्री स्थापन करण्याचे ठरविले आहे. अभ्यासक्रमासंबंधीचे नियम तयार करण्यासाठी आठ जणांची कमिटी नेमण्यांत आली आहे. सौराष्ट्र सरकारने जामनगर येथे आणखी एक अर्द्दस व सायन्स कॉलेज स्थापन करण्याचे ठरविले आहे.

उंदरांचा ब्रासदायक सुत्त्रसुक्काद—पश्चिम बंगालमधील पकूर नांवाच्या लेड्यांत उंदरांनी धान्य व इतर साण्याचे पदा र्थ साहा करण्याचा सपाटा चालविला आहे. रात्र पडली की त्यांच्या उद्योगाला जोराने सुखात होते. हा गांवांतील ९० टके मंजिरे कांही रोगांमुळे मृत्यु पावली व त्यामुळे उंदरांच्या संख्येत बेसुपार वाढ झाली.

भिरई येथील कारखान्याची यंत्रसामुद्री—सोविहेट रशिआंतील निरनिराळ्या कारखान्यांनी भिरई येथे काढूयांत घेण्याच्या पोलादाच्या कारखान्याची यंत्रसामुद्री तयार करण्यास प्रारंभ केला आहे. उरलैंगश हा कारखान्यांत भारी यंत्रसामुद्री आणि सैवरिआंतील विजेच्या कारखान्यांत इलेक्ट्रोमोटोर्स तयार करण्यांत येत आहेत.

बृत्तपत्राची शताब्दी—इंग्लंडमधील वजनदार दैविकांत मैचेस्टर गार्डिनची गणना होते. हा बृत्तपत्राचा १०० वा स्थापना-दिन नुकताच साजरा करण्यांत आला. हे बृत्तपत्र साप्ताहिक म्हणून प्रथम १८२१ साली कांही जहाल राजकारणी तस्रांनी काढले होते. त्यावेळी त्यांना १,०५० पौंड भांडवल उभारावें लागले होते.

स्टेट बैंकची शास्त्री—तुकत्याच सुरु झालेल्या स्टेट बैंक ऑफ इंडिआची शास्त्री डहाणू येथे कांही दिवसांपूर्वी उघडण्यांत आली. हा प्रसंगी चोलतांना डहाणूचे सिव्हिल जज, श्री. रेण म्हणाले की, शेतकऱ्यांच्या कर्जाच्या गरजा भागवून जबर व्याजाचा दर घेण्याचा सावळारांपासून त्यांने बैंक रक्षण करील अशी अपेक्षा आहे.

बैंक ऑफ म्हैसुरवर खटला?—बैंक ऑफ म्हैसुरचे जनरल मैनेजर, श्री. रेडी, श्यांनी एका प्रसंगी चोलतांना अशी माहिती सांगितली की, आसीवरील कर चुकविण्याबद्दल सात्यातील बैंकेवर खटला भरण्याची भीती दाखविण्यांत आली आहे.

सौराष्ट्रांत तेलशुद्धीकरणाचा कारखाना—भारताच्या कोंही उद्योगपतींनी मिळून सौराष्ट्रांतील भावनगर हा ठिकाणी तेलाच्या शुद्धीकरणाचा कारखाना काढण्याचा विचार चालविला आहे. कारखान्यासाठी सुमारे १५ कोटी रुपये भांडवल लागेल. सध्यां सौराष्ट्र सरकारशी वाटावाटी चालू आहेत.

कोकोचा खप वाढला

कोकोचा जागतिक स्पष्टकळच वाढला आहे. १९०० मध्ये १,००,००० टनांचा उठव शाला होता. तो आतां ६०० टक्क्यांनी वाढला आहे. रवर वगळलें, तर शेतीच्या कुठल्याहि असन्या उत्पादनाला एवढी तेजी प्राप्त झालेली नाही.

शेती करण्यासाठी जमिनीचे वात

माझी राजा फस्क इच्छ्या जस केलेल्या जमिनीपैकी २६,००० एकर जमीन इजिसचे पंतप्रधान ले. क. नासर इच्छ्यांनी उत्तर इजिसमधील शेत-जमीन नसलेल्या गरिबांत वाढून दिली. कोणालाहि २०० एकरांपेक्षा अधिक मोठी जमीन घारण करतां येऊन नये, असें नासर सरकारचे घोरण आहे.

मे महिन्यांतील उद्योग-विनियम केंद्राचे काम

मे १९५५ मध्ये उद्योगविनियम केंद्रांनी १६,२३१ लोकांना नोकरी मिळवून दिली. १९५३ च्या भव्यानंतर कोणत्याच महिन्यांत इतक्या लोकांना काम मिळालें नव्हते. भव्यवर्ती व राज्य सरकाराच्या नोकरीतून काढून टाकलेल्यांची संख्या उतरली आहे. प. वंगाल व हैद्रावाद शा राज्यांतील रोजगाराची परिस्थित थोडी मुघारली आहे.

श्री. वेंकटप्पय्या

श्री. बी. वेंकटप्पय्या, शांची रिहर्व्ह बँकेचे तिसरे डेप्युटी गव्हर्नर म्हणून नेमणूक झाली आहे. ते पूर्वी रिहर्व्ह बँकेत 'बँकिंग डेव्हलपमेंट अँड ऑफिकलचरल केफिट' चे एकिझक्युटिव्ह डायरेक्टर होते.

पोर्टुगालसाठी सिंधी तांदूळ

गोवा, इत्यादि पोर्टुगिज वसाहतीसाठी पाकिस्तान सरकारने पोर्टुगालला सिंधमधील १,२०० टन तांदूळ विकला, असे समजते.

मुंबई राज्यांतील दोन नव्या रेल्वे मार्गाची पाहणी

मुंबई राज्यांतील निपाणी ते रायवाग या ३३ मैल लांबीच्या व निपाणी ते संकेश्वरमागे घटप्रभा या ४० मैल लांबीच्या मीट्र गेज रेल्वे मार्गाची वाहतूकविषयक व प्राथमिक स्थापत्यविषयक पाहणी करण्यास रेल्वे बोर्डने मंजुरी दिली आहे. पाहणीचे काम दक्षिण रेल्वे करणार आहे.

कंपनी कायद्याचे बिल

पार्लेमेंटच्या येत्या अधिवेशनांत कंपनी कायद्याच्या बिलास अग्रस्थान देऊन त्याचे कायद्यांत सत्वर स्वपांतर करण्याचा सरकाराचा विचार आहे.

कण आणि क्षण

(बुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

प. स. १६०] दुसरी आवृत्ति [फ. ११८.

र. पु. परांजपे, ना. सी. फडके, श. था. किलोस्टर, चि. वि. जोशी, इरावती कर्णे, हंदिरावाई देवभर, इत्यादीचे उत्कृष्ट अभियास.

—शुभे—

—गुजराती भाषांतर—

सुभी उवननी पगादी

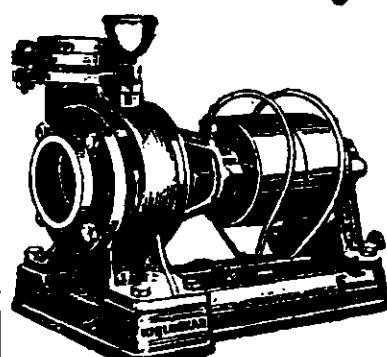
सर्वत्र मिळते. स्वतः वाचा, संग्रही ठेवा, आणि भेटीदाखल द्या.

किलोस्कर

सेंट्रिफ्युगल पंप

(टाइप:-एन्. बी एस.)

या पंपाची रचना अद्यावत आणि सरस असल्याने तो अनेक दृष्टींनी किफायतशीर झाला आहे.

प्रमुख वैशिष्ट्यां—० बोल्वेअरिंगजना अधिक संरक्षण ० पांपिंग कनेक्शन न सोडवितां तपासणीसाठी खोलतां येतो.

किलोस्कर बंधु, लि., किलोस्करवाडी.

पुणे जिल्हा सहकारी स्वरेदी-विक्री संघ लि.

१२१ भवानी
पेठ, पुणे २.

फोन नं. ३२१५
नार-SANCOSOP

* शेतीची अवजारे, रेजिन्स व त्याना लागणारी तेले.

* शेतकीरती व जनावरांकरती लागणारी वेद, मिश्रसते, अ. सल्फेट, पूर्णिमा मिश्रसत, वौरे सर्व प्रकारची सते.

* सिमला येथील शुद्ध घटाटा वियांने व त्याकरती लागणारी मिश्रसत.

* घटाटा, काढा, लसण, वौरे शेतमालाचा अल्प कमिशनवर स्वरेदी-विक्री व्यवहार.

* गूळ, ज्वारी, याजरी, नुर, वौरे शेतमालाची स्वरेदी-विक्री.

* वैशिष्ट्यपूर्ण सांस्कृतिक सहकारी शालोपयोगी वहा व उत्तरप्रशिक्षा योचा माफक दराने पुरवठा.

{ वरीलकरता समक्ष भेटा अगर लिहा. { ना. द. कुलकर्णी
मेनेजर

अर्थ

बुधवार, ता. १३ जुलै, १९५४

संस्थापक :
श्री. वामन गोविंद काळे
संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

शेती व उद्योगधंद्यांच्या वाढींतील समतोलपणा

विट्नमधील 'फिनेन्शिअल टाइम्स' ह्या नियतकालिकानें आज बन्याच देशांतून महत्त्व पावलेल्या एका मूलभूत आर्थिक प्रश्नाकडे लक्ष वेधले आहे. हा आर्थिक प्रश्न पूर्व-युरोपांत अधिक तीव्र स्वरूपाचा झाला असला तरी अजेंटायना व ऑस्ट्रेलिअसारख्या देशांतूनहि तो उद्भवला आहे. पूर्व युरोपमध्ये अन्धान्याचे उत्पादन करणाऱ्या शेतीत विलक्षण संकोच झाला आहे. ह्या भागांतील अन्धान्याचे उत्पादन इतके घटले आहे की कॅनंडाने आपले कित्येक लाख टन धान्य पूर्व-युरोपांतील बाजार-पेठेत यशस्वी रित्या धाडले. 'फिनेन्शिअल टाइम्स' च्या मते जागतिक अर्थव्यवस्थेत गेल्या १५ वर्षांत इतका दूरगमी फरक झालेला नव्हता. युद्धापूर्वी, रशिआ वगळून पूर्व युरोपांतील देश जगाच्या धान्याच्या बाजारपेठेत ३० लक्ष टन धान्य दरवर्षी पाठवीत असत. गेल्या कांहीं वर्षांत मात्र परिस्थिति दुसऱ्या टोकाला गेली आहे. आपल्या स्वतःच्या गरजा भागविण्यासाठीच ह्या देशांना रशिआकडून सालीना २५ लाख टन धान्य आयत करावें लागत आहे. त्यांची निर्यात मात्र नाममात्रच राहिली आहे. जी कांहीं थोडीनहुत निर्यात होते, ती फक्त हंगेरी आणि रुमेनिआ ह्या देशांकडूनच होते. रशिआकडून धान्य न घेतां आपली गरज भागविणारे हे दोनच देश आहेत. आतां मात्र हंगेरिला स्वतःला पुरेसे धान्य पिकवितां येत नसल्यामुळे तोहि देश कॅनंडाकडून गहूं विकत घेऊं लागला आहे.

ही परिस्थिति पूर्व-युरोपांत कम्युनिस्ट सरकारे आधिकारावर आली अगर तेथें शेतीची सामुदायिक व्यवस्था सुरु करण्यांत आली म्हणून उद्भवली, असे मात्र म्हणतां यावयाचे नाहीं. हा प्रश्न दिसतो त्यापेक्षा अधिक अर्थपूर्ण आहे. ज्या देशांनी आपले औद्योगिकीरण झापात्याने घडवून आणण्याचे ठरविले आहे, त्यांच्यापुढे शेतीचे पूर्वीप्रमाणेच कसे चालू ठेवावयाचे असा प्रश्न उद्भवला आहे. निरनिराळ्या देशांत व समाजांत हाच प्रश्न उत्पन्न झाला आहे. अजेंटायना आणि ऑस्ट्रेलिअसा ह्या देशांत ही शेतीचे उत्पादन व औद्योगिकीरण हांच्यांत समतोलपणा कसा राखावा हा प्रश्न उत्पन्न झाला आहे. दोन्ही देशांत उद्योगधंद्यांचा विस्तार होऊं लागल्यामुळे शहरांतील अन्धान्याची मागणी वाढत गेली पण त्याचवेळी शेतावर राबणारे कित्येक लोक मात्र शहरांतून कामधंदा करण्यासाठी गेले. तेब्हां हा प्रश्न केवळ राजकारणाचा नसून आर्थिक हि आहे. ऑस्ट्रेलिअंत गेली १५ वर्षे औद्योगिकीरणाचा वेग वाढता आहे. ह्या कालसंदर्भात ऑस्ट्रेलिअसा शेतीवर राबण्यास मजुरांची पुरेशी संख्या नव्हती. त्यामुळे अर्थव्यवस्थेत बरीच ओढाताण झाली. परंतु ऑस्ट्रेलिअने अद्यापपर्यंत तरी ह्या ओढाताणीला यशस्वीपणे तोंड दिले आहे. ह्याच्या नेमकी उलट परिस्थिति पूर्व युरोपांत होती. युद्धानंतर औद्योगिकीरणाला झापाट्याने सुरवात झाली. ग्रामीण भागांत शेतीवर राबणारे पुष्कळसे लोक

नव्या कारखान्यांतून कामे करूं लागले. तरीमुद्दां शेतमजुरांचा तुटवडा ह्या देशांना फारसा भासला नाही. पण अशी परिस्थिति असतांनाहि पूर्व-युरोपांतील देशांना उद्योगधंद्यांच्या विस्तार-वरोवरच शेतीचे उत्पादनहि प्रमाणशीर राखण्याच्या कार्मी यश आलेले दिसत नाही. जगांत वरकड धान्य पिकविण्यासाठी प्रसिद्ध असलेले हे देश आज धान्याची तूट अनुभवीत आहेत. भारताने आपल्या पहिल्या पंचवार्षिक योजनेत शेतीच्या उत्पादनवाढीस अप्रस्थान कांदिले, ह्याचे रहस्य तरील विवेचनावरून स्पष्ट होईल.

केवल्स फॅक्टरीचा विस्तार

पोस्ट आणि तारखात्याला लागणाऱ्या तारा तयार करण्याचा सरकारी मालकीचा कारखाना पश्चिम बंगालमध्ये रूपनारायणपूर येथे आहे. स्वात्याला लागणाऱ्या सर्व तारा कारखान्यांतून उत्पादन करण्यांत याव्या म्हणून हिंदुस्थान केवल्स फॅक्टरीची उत्पादनक्षमता दुपटीने वाढविण्यांत येणार आहे. हा कारखाना गेल्या वर्षी सप्टेंबर महिन्यापासून प्रत्यक्ष उत्पादन करूं लागला. टेलिफोनसाठी लागणाऱ्या तारा निर्माण करणारा भारतामधील हा एकमेव कारखाना आहे. कारखान्यांत एकच पाळी चालू ठेवली तर दरवर्षी ४७० भैल लांबीची टेलिफोनची तार त्यांत तयार होऊं शक्ती. पोस्ट व तार स्वात्याने १९५० साली आपल्या गरजेचा हिशेब सादर केला होता आणि तो लक्षांत घेऊन कारखान्याची उत्पादनक्षमता ठराविण्यांत आली होती. पण आतां तारखात्याची गरज फार वाढलेली आहे. तारखात्याच्या सध्यांच्या गरजांचा विचार करातां, त्या स्वात्याला दरवर्षी ८०० ते १,००० भैल लांबीच्या तारा लागतील असा अंदाज करण्यांत आला आहे. पण कारखान्याची उत्पादनक्षमता इतक्या लांबीची जरूर त्या प्रकारची तार उत्पन्न करण्यास पुरेशी पडण्यासारखी नाही. अर्थातच, नवीन यंत्रसामुदी वसवून उत्पादनक्षमता दुपटीने वाढविण्याचा निर्णय घेण्यांत आला आहे. कारखान्याचा विस्तार करण्यासाठी अंदाजे ७.५ लाख रुपये सर्व येणार आहे. १९५६ च्या सप्टेंबर महिन्याच्या असेरीपर्यंत हे काम पूर्ण होईल. विस्ताराचे काम पूर्ण झाल्यावर कारखान्याच्या वर्कशॉप्समधून एकापेक्षा आधिक पाऊल्याने काम करून घेतो येईल आणि पोस्ट व तार स्वात्याच्या सर्व गरजा भागवितां येतील.

चेरापुंजीला पाणीपुरवठ्याची योजना—चेरापुंजी हे भारतामधील नव्हे तर जगांतील असे ठिकाण आहे की जेथे आतिशय पाऊल पडतो. पण ह्या ठिकाणी हिवाळ्यांत पाण्याचा इतका तुटवडा पडतो की, कित्येक भैलांवरून पाणी आणावेलगतें! आसामच्या सरकारने गांवाला पाणीपुरवठा करण्यासाठी ३५,००० रुपये सर्व येणारी योजना तयार केली आहे.

मुंबई राज्यांतीक नवे रस्ते

मुंबई राज्य—सरकारचे सार्वजनिक बांधकाम सात्याचे दुव्यम मंत्री, श्री. वाबूभाई जे. पटेल हांनी, राज्यांतील नवीन रस्त्यां संबंधी कांहीं माहिती पत्रकारांच्या समेत सांगितली. ते म्हणाले की, उत्तर गुजरातच्या मागासलेल्या जिल्हांतून नवीन रस्ते बांधण्याचे काम मुर्ल करण्यांत आले आहे. मेहसाणा, साबरकंठा व बनासकंठा हा तीन जिल्हांतून मिळून मुमारे २७० लाख रुपये सर्व येणारे रस्ते सध्यां बांधण्यांत येत आहेत. हे तिन्ही जिल्हे मुख्यतः रस्त्यांच्या बाबतीत फार मारे आहेत. म्हणून हा भागांत ४०० मैल लंबांचे नवीन पके रस्ते बांधण्याचा सरकारचा विचार आहे. केवळ गुजरात भागांतच नव्हे, तर राज्याच्या इतर भागांतहि नवीन रस्ते मोठ्या प्रमाणावर बांधण्यांत येत आहेत. रस्त्याप्रमाणेच ११५ नवे पूलहि बांधले जात आहेत. मुंबई ते अहमदाबाद हा मोठा राजरस्ता १९५६ सालांसेर पुरा होईल असा अंदाज आहे. भढोचजवळ नर्मदा नदीवर वाहतुकीसाठी एक पूल बांधण्यांत येत आहे. हा पूल पूर्ण होण्यास तीन वर्षे लागतील आणि त्यासाठी अंदाजे १ कोटी रुपये सर्व येईल. तथापि, पूल पूर्ण होण्याची वाढ न पहातां मुंबई ते अहमदाबाद अशी रस्त्यावरील वहातूक आधीच मुर्ल करण्यांत येईल. हा रस्त्यावर उतारुंची वहातूक करणाऱ्या बसेस जशाच्या तशाच बोर्टीतून पैलतीरावर नेण्याची सोय करण्यांत येईल. राज्यांतील पाटवंधाऱ्यांच्या नव्या कामाविषयी माहिती देताना ते म्हणाले की, राज्यांत असा कोठालाहि जिल्हा नाही, की ज्यांत एसांदे तरी पाणीपुरवठ्याचे काम चालू नाही. अमरेळी भागांतील कांहीं कामे दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत चालू होतील.

छोट्या उद्योगधंद्यांसंबंधी माहिती

मारतीय सरकारच्या व्यापार व उद्योग सात्यातफे 'उद्योग-व्यापार-पत्रिका' हा मासिकाचा सास अंक प्रसिद्ध करण्यांत आला आहे. हा अंकांत छोट्या प्रमाणावर चालणाऱ्या उद्योग-धंद्यांसंबंधी उपयुक्त माहिती देण्यांत आली आहे. मासिक हिंदी भाषेत निघते. सास अंकांत छोट्या उद्योगधंद्याना असणारा वाव, त्यांच्या भावी विकासाचा कार्यक्रम, मध्यवर्ती व राज्य सरकारांकडून मिळणारे आर्थिक सास, इत्यादि विषयांसंबंधी लेस देण्यांत आले आहेत. त्याशिवाय पुढील कांहीं उद्योगवंथाविषयी नमुनेदार योजनाहि देण्यांत आल्या आहेत. ते उद्योगधंदे असे:— पायतणे तयार करणे, कातडी कमावणे, सुतार काम, लोहार काम, ब्रेस तयार करणे, स्फू तयार करणे, पाटचा व पेनिली तयार करणे, बांगद्या तयार करणे, शिवण्याची यंत्रे व काढ्याच्या पेट्या तयार करणे. छोट्या उद्योगधंद्याना सास होईल अशा प्रकारचे शास्त्रीय संशोधन देशीत कोरेकोठे चालू आहे आणि छोट्या उद्योगधंद्यांत तयार होणाऱ्या मालाचा दर्जा एकसारखा कसा रात्रां येईल, हाहिसंबंधी माहिती देण्यांत आली आहे. शेतीची अवजारे, सायकलीचे सुटे भाग, वूट पॉलिश, फॉन्टनपेन्स व त्यांना लागणारी शाई, विजागन्या, सेफ्टी रेहरची पाती, छत्रीच्या काढ्या, सिले व लंकटी स्कू, इत्यादि वस्तू तयार करणाऱ्या उद्योगधंद्याना लागणारा कचा माल व यंत्रसामुग्री द्यासंबंधीची तपशीलवार माहिती देण्यांत आली आहे. त्याशिवाय अंकद्वेवार माहिती व तक्ते आणि व्यापार-उद्योग व आर्थिक व्यवहार द्यांच्याविषयी चर्चा करणारे लेस अंकात आहेत.

एनसायफ्लोपिडिया विंटेनिकाची नवी आवृत्ति वरील सुपसिद्ध संदर्भग्रंथाची नवी लंडन येथे छापलेली १९५५ ची आवृत्ति तयार क्षाली आहे. त्यांतील १,५०,००,००० शब्दांचे २०,००० लेस १९५० नंतर नव्याने लिहिलेले किंवा अद्यावत आणलेले आहेत. हा ज्ञानकोशाची पहिली आवृत्ति १७६८ मध्ये प्रसिद्ध क्षाली. त्यानंतरच्या १६१ वर्षात त्याच्या १४ स्वतंत्र आवृत्त्या निघाल्या. ती प्रत्येक आवृत्ति तयार होण्यास कित्येक वर्षे लागत व त्यामुळे त्यांतील माहिती प्रसिद्धीच्यावेळी शिळी होऊन जाई. म्हणून, ज्ञानकोशाच्या सुधारलेल्या आवृत्त्या तयार करण्याची नवी पद्धति अंगीकार-प्रयोगांत आली. ज्ञानकोशांतील ४१,००० लेस ३४ भागांत वाटण्यांत आले व हे सर्व भाग क्रमशः सुधारून नव्या आवृत्त्या तयार करण्यांत येतात. त्यामुळे, प्रत्येक लेस पूर्णपणे ताजा होऊं शकतो व ज्ञानकोशांतील सर्व लेस क्रमशः सुधारले जातात. आतां प्रसिद्ध ज्ञालेल्या आवृत्तीत ३,८०,००,००० शब्द, १७,५०० चिव्वे व ६०० नकाशे आहेत. शुसंस्था २७,००० आहे. ६२ देशांतील ४,५०० विद्वानांचे लेस त्यांत दिलेले आहेत; त्या विद्वानांपैकी ३७ नोवेल पारितोषक मिळविलेले आहेत. ज्ञानकोशाची सूची अंत्यंत काळजीपूर्वक तयार करण्यांत आलेली आहे.

— "सहादि", जुलै १९५५

सहकारी सासरकारखान्यांची भांडवलाची अट

महाराष्ट्रांतील नियोजित सहकारी सासर कारखान्यांसाठी शेतकऱ्यांनी उभी करावयाची शेअर भांडवलाची रकम १० लक्ष रुपयांची ८ लक्ष रुपये, म्हणजे २ लक्ष रुपयांनी कमी करण्यास मुंबई सरकारने संमति दिली आहे. प्रत्येक सहकारी सासर कारखान्याचे जे भाग सरकार खरेदी करणार आहे, त्यांत रामुळे घट केली जाणार नाही; त्याची रकम पूर्वीप्रमाणेच १० लक्ष रु. राहील. इंडस्ट्रिअल फिनेंस कॉर्पोरेशनने जरूर तें कर्ज मंजूर केल्यानंतरच सरकारचे भाग भांडवल उपलब्ध होणार आहे.

महाराष्ट्र रीजनल को-ऑपरेटिव्ह स्कूल, पुणे

नं. १० बी. जे. रोड, टाटा लॉज, पुणे-१

या विद्यालयाचा पुढील शिक्षण-वर्ग दिनांक १ सप्टेंबर १९५५ रोजी सुरु होईल.

विद्यालयांत सुपरत्वायक्षर, बैंक इन्स्पेक्टर, असिस्टेंट को-ऑपरेटिव्ह ऑफिसर, सरेदी-विक्री संघ व विविध कार्यकारी संस्थांचे सेकेटरी या दर्जाचे नोकर वर्गाना शिक्षण दिले जाते.

विद्यालयाचा शिक्षणक्रम आठ महिने मुदतीचा आहे. प्रवेश देताना सहकारी सोसायट्या व सहकारी सात्यामध्ये नोकरी करणाऱ्यांना अधिक पसंती दिली जाते. बाहेरील विद्यार्थी कर्माती कमी एस. एस. सी. पास असले पाहिजेत. सोसायटीत काम करणारे विद्यार्थी एस. एस. सी. पास नसल्यास त्यांनी संस्थेत कर्मात कमी तीन वर्षे नोकरी केली असली पाहिजे.

वरीलप्रमाणे ईक्षणिक लायकी असल्यास विद्यालयांना हि प्रवेश देण्यांत येईल.

अर्जीचे फॉर्म व माहितीपत्रके विद्यालयांत ११। ते ५ वे दरम्यान मिळू शकतील. अर्ज विद्यालयांत दिनांक १५ ऑगस्ट १९५५ पूर्वी पोहोचले पाहिजेत. अधिक माहितीसाठी लिहा:

मा. वि. मवाने
सुपरिनेन्डेन्ट

स्टेट बँकेची स्थापना

हिंदी बँकिंगच्या नव्या युगास प्रारंभ : धंद्याच्या
राष्ट्रीयीकरणाची चाहूल ?

(चि. वि. जोग)

नोव्हेंबर १९५४ च्या सुमाराला ऑल इंडिया रस्त फेडिट सर्वे (असिल भारतीय ग्रामीण पतपहाणी समिति) चा अहवाल बाहेर पडला. त्या समितीने भारत हा मुख्यतः कृषिप्रधान देश असून त्यांतील शेतकऱ्यांना सुमारे ८०० कोटी रुपये कर्जाची जल्दी असते व त्यांची ग्रज सध्यां अस्तित्वात असलेल्या बँका, सहकारी सोसायट्या व सरकार यांचकडून फक्त ३% प्रमाणांतर भागविली जाते, असें नमूद केले. ही सोय जास्त प्रमाणांतर उपलब्ध करून देणे जरूर आहे व त्यासाठी भारतात बँकिंगची जास्त प्रगती होऊन त्यांच्या शासांचे देशभर जाळे पसरणे व त्यायोगे स्वस्तांत पैशाचे चलनवलनाची सोय होणे अगत्याचे आहे असें तिचे मत पडले. त्याद्यांने सध्यां अस्तित्वात असलेल्या व्यापारी बँका किंवा इंपीरिअल बँक ऑफ इंडिया यांच्याकडून त्यांच्या सध्यांच्या कार्यपद्धतीमुळे हें कार्य पार पडणे शक्य नाही व त्यासाठी त्यावर उपाय म्हणून स्टेट बँकेची आवश्यकता आहे हे निःसंदिग्घ शब्दांत जाहीर केले.

सरकारची असामान्य त्वरा

अशा स्टेट बँकेची स्थापना सध्यांच्या इंपीरिअल बँक ऑफ इंडियाचे राष्ट्रीयीकरण करून व त्यांत सध्यां संस्थानांशी संलग्न असणाऱ्या हेद्वाबाद स्टेट बँक, बँक ऑफ ब्रोडा, बँक ऑफ राजस्तान, बँक ऑफ जयपूर यांसाररुया दहा बँका विलीन करून करण्यात याची असें सुचविण्यांत आले. याबाबत ताबडतोब उपाययोजना करणे सरकारला आवश्यक वाटल्याने स्टेट बँक ऑफ इंडियाचे बिल संसदेपुढे ताबडतोब मांडले गेले व ते मान्य होऊन एक जुलैपासून इंपीरिअल बँक ऑफ इंडियाचा कारभार स्टेट बँक घेत असून तिचे व्यवहारासहि सुरुवात होत आहे. या विवसायासून इंपीरिअल बँक ऑफ इंडियाचे राष्ट्रीयीकरण झाल्याने तिचे अस्तित्व संपत आहे. कुठल्याहि सूचना आल्यानंतर त्यांच्या उपाययोजनेसाठी इतक्या त्वरेने सरकारने पुढाकार घेतल्याची कदाचित ही पहिलीच वेळ असेल.

वर निर्देश केलेल्या योजनेतील इंपीरिअल बँकेचे राष्ट्रीयीकरण हा पहिला टप्पा असून पुढील दोन टप्पे पुढीलप्रमाणे आहेत.

(१) शक्य तितक्या लवकर, या बँकेत संस्थानी बँकांचे विलीनीकरण करणे.

(२) येत्या पांच वर्षांत जिल्हांच्या व इतर ठिकाणी सुमारे ५०० शाखा स्टेट बँकेने उघडणे.

स्टेट बँकेच्या स्थापनेचे ध्येय व उद्दिष्ट याचा विचार जरा खोलांत जाऊन केला तर त्यायोगे पुढे येणाऱ्या अगर होणाऱ्या अनेक घटनांवर प्रकाश पट्टू शकेल.

सरकारी धोरणाची अंमलबजावणी

या बँकेची स्थापना करतांना एका भक्तम पायावर आधार-सेली, अभिन्न, सरकारची भागी असलेली आणि सर्व देशभर पसरलेल्या शासांमुळे, सहकारी व इतर बँकांना पैसे पाठविण्याच्या मुळभ सोयीमुळे बँकिंगचा विकास करू शकणारी व व्यवहारासाठी आवश्यक असणाऱ्या कुठल्याहि नियमांचा भंग न करता,

सरकारच्या राष्ट्रीय धोरणाशी सुसंगत व अनुरूप असें धोरण अनुसरणारी ही बँक असावी, असे ध्येय ठरविण्यांत आले आहे. तिचे हे ध्येय साध्य करण्यासाठी सरकारचे या बँकेवर अवाधित नियंत्रण असणे आवश्यक आहे. म्हणून एकूण जमा भाग भांडवलापैकी कर्मांतकमी ५५% चे भाग नेहमी रिझर्व बँकेच्या मालकीची असतील. रिझर्व बँक ही सध्यां सरकारच्याच मालकीची आहे. शिवाय स्टेट बँकेच्या संचालकमंडळाचे नेमणुकातील हे सरकारचे अंग असेल. जनतेच्या हितसंबंधाचे हृषीने आवश्यक वार्षीत वेळेवेळी सूचना करण्याचाही सरकारला अधिकार राहील. यायोगे स्टेट बँक आपले व्यवहार सरकारी धोरणाशी सुसंगत ठेवून ते ध्येय सहज साध्य करू शकेल.

ग्रामीण विभागाकडे जास्त लक्ष

ही बँक ग्रामीण विभागाकडे जास्त लक्ष पुरवील व त्यासाठी ती सहकारी संस्थानाहि जास्त मदत करील. कृषिसंबंधी उद्योग-धंदे व कृषिमालावरील संस्करण व त्याची विक्री यांमध्ये ती जास्त लक्ष घालील अशी अपेक्षा आहे. वरील उद्देश लक्षात वेतां, इंपीरियल बँकेवर जरी सरकारचे नियंत्रण होते व ती सरकारचे प्रतिनिधित्व करीत होती तरी ते नियंत्रण या उद्देशांच्या मिळ्यासाठी अजुऱे होते व यांनुन जास्त नियंत्रण आणणे कठीण होते. कारण तीत सरकारची भागी नसून तिच्या शेअरहोल्डर्स-मध्ये साजगी लोकांचा भरणा होता. त्यांतहि भांडवलदारांचे वर्चस्व तीवर होते म्हणून व अन्य बँकांना वरील उद्देश पार पाढतां येणे जमत नव्हते. म्हणूनच स्टेट बँकेची आवश्यकता भासली हे उघड होईल. अर्थात अन्य व्यापारी बँकांना हे कां जमले नाही याचा विचार करतांना त्यांचा इतिहास, कार्यपद्धति व मर्यादा यांच्याकडे दुर्लक्ष करून चालणार नाही. भारतात इंगिलिश लोकांकडून आधुनिक बँकिंग सुरु झाले. हृषीने गरजा भागविण्यासाठी त्यावेळेस शहरांकडे लक्ष पुराविणे स्वाभाविक होते. शिवाय देशाच्या अंतर्गत विभागांत अशा सोयी उपलब्ध करतांना पोर्लीस संरक्षण वैरे गोष्टी त्यांना परवडणे शक्य नव्हते, इत्यादि कारणे त्यापाठीमागे आहेत.

किती पैसा उपलब्ध होईल ?

आज भारतातील सर्व व्यापारी बँकांच्या मिळून एकूण ठेवीचा आंकडा ९००१५० कोटी इतका आहे. अर्थात सध्यां यांत जी वाढ दिसत आहे ती विचारांत घेतलेली नाही. या ९०० कोटी रु. पैकी कांही टक्के रक्कम सरकारी कर्जरोखे व इतरत्र गुंतलेली असून सुमारे ५००१५५० कोटी रुपये कर्ज म्हणून दिले गेले आहे. यांतच उद्योगधंदे, वैयक्तिक, व्यापारी व शेतकी कर्जांचा समावेश होतो. ग्रामीण पतपहाणी समितीच्या अहवालाप्रमाणे तर भारतीय शेतकऱ्यांची ग्रज ८०० कोटी रु. च्या आसपास आहे. म्हणजे, वरील सर्व बँकांनी उद्योगधंदे, वैयक्तिक, व्यापारी कर्जे जरी परत मागविलीं व तीं गुंतलेली सुर्व रक्कम ग्रामीण विभागाकडे वलविली तरीमुळे वरील गरज ५०% वर भागत नाही. नुसत्या स्टेट बँक ऑफ इंडियाचे-यांत संस्थानी बँका लवकरच विलीन होणार आहेत असे घरले तरी-सेळते भांडवल ४०० कोटी रु. चे आसपासच जाईल व सरकारी कर्जरोखे व इतर गुंतवणूक सोडून ती जास्तीत जास्त २५० कोटी रुपये पर्यंतच कर्जे देऊ शकेल. या पैशांतच सध्यां अन्य कर्जांचा समावेश असल्याने ती हल्लहून वसूल करून त्यांचा ओष शेतकीकडे वलविला जाईल किंवा गेला पाहिजे. शिवाय ही बँक सरकारचे मालकीची असल्याने कदाचित कर्जरोख्यांतील गुंतवणूक

व आवश्यक रोकड रक्कम यांचे प्रमाण कमी केले जाईल असे गृहीत घरनाहि ही गरज भागविण्यासाठी फार पुढे जाता येणार नाही. त्यामुळे या संभाव्य मार्गावरीज स्टेट बैंकेच्या ठेवीचा आंकडा खुपच वाढला पाहिजे. ग्रामीण विभागांत सध्या खुपच पैसा निष्क्रीय व कुठोहि न गुंतता पडलेला व दडलेला आहे अशी समजूत आहे व तो स्टेट बैंकेच्या शासेची सोय उपलब्ध झाल्यावर वाहेर येईल व त्यायोगे ठेवीत वाढ होईल असा अंदाज आहे.

इतर, विशेषत: लहान, बँकांवर संभाव्य परिणाम

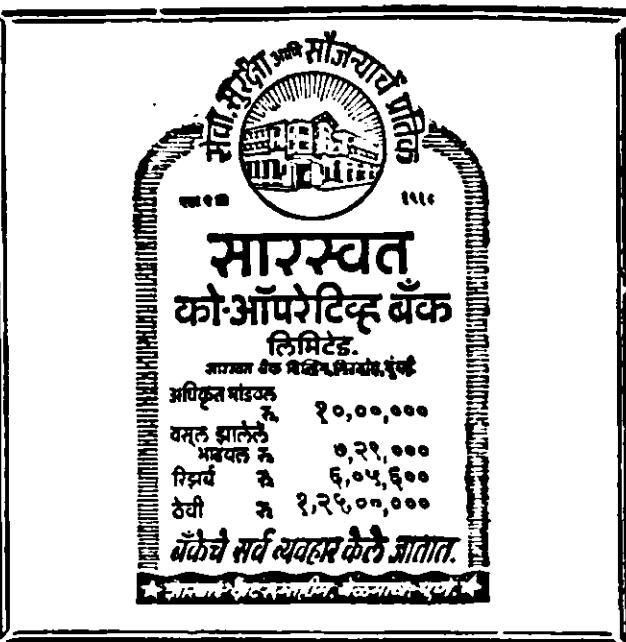
याशिवाय सध्यांचे इतर व्यापारी बँकांचे ठेवीचे कांही प्रमाणांत परिवर्तन होऊन स्टेट बैंकेच्या ठेवी वाढतील असेहि बाटते. पण अशायोगे इतर बँकांच्या ठेवीचा ओघ या बैंकेकडे सुरु झाल्यास व त्यांना व्यापारी स्टेट बैंकेशी स्पष्टेत ठिकें अशक्य झाल्यास त्या बँका, विशेषत: लहान लहान बँका हव्हूं हव्हूं स्टेट बैंकेतच विलीन होऊं लागतील व अशा प्रकारे बँकांनी तयारी दासविल्यास त्यांचेशी वाटावाटी करून त्यांचे विलीनकिरण करून घेण्याची किंवा त्यांचा कारभार आपणाकडे बैंकांची स्टेट बैंकेला कायद्याने परवानगी देऊन ठेवली आहे. त्याप्रमाणे झाल्यास कदाचित बँकिंग धंयावर त्याचा विपरीतच परिणाम होईल अशी साधार भीती व्यक्त केली जाते. याशिवाय सध्यां जियें जियें देशी ऑफिसेस आहेत त्यांपैकी वहुतेकांचे स्टेट बैंकेच्या शासेत रूपांतर होईल व त्यायोगे देशी वेस्टमध्यें जो पैसा सध्यां न गुंतवतां आवश्यक रोकड म्हणून ठेवावा लागतो तोही वापरतां येऊन त्यायोगे ठेवीत भर पडेल असाहि सूर आहे.

स्टेट बैंकेच्या पंखासालील 'उपशास्त्र'

जिचा कायद्यांत अंतर्भाव केला गेला नाही पण जी असिल भारतीय ग्रामीण पतपाहाणीने मांडली आहे अशा एका महत्त्वाच्या सूचनेकडे मुद्दाम लक्ष वेधणे आवश्यक आहे. ती म्हणजे जिद्याच्या ठिकाणी किंवा अन्यत्र जर स्टेट बैंकेची शास्त्रा असून शिवाय ज्या बैंकेच्या भांडवलांत सरकारचा अंश आहे अशा दुसऱ्या एसाया बैंकेची शास्त्रा असेल तर ती सहकारी बैंकेची शास्त्रा, स्टेट बैंकेची शास्त्रा ज्या इमारतीत असेल तेथेच असावी अशी सूचना होय. ही शास्त्रा त्या स्टेट बैंकेची जवळ जवळ उपशास्त्रा म्हणून काम करील. तिने आपले साते स्टेट बैंकेच्या शासेत उधून आपले देण्याघेण्याचे व्यवहार तिच्यामार्फतच करावेत. त्यामुळे मग या सहकारी बैंकेच्या शासेला दैनंदिन किरकोळ सर्चास लागणाऱ्या ५० ते १०० रुपयांचेवर रोकड रक्कम जवळ ठेवण्याची आवश्यकता राहणार नाही. त्यायोगे तिच्या नोकरवर्गांत व यर्यायाने इतर बाबीतहि बरीच बचत होईल. शिवाय व्यवहारांत कमीतकमी रोकड वापरली जाईल. पण त्यामुळे अनेक लोकांना स्टेट बैंकेच्या पंखासालीच अशा बैंकांना आणण्याचे व जो स्टेट बैंकेला करता येणार नाहीं तेवढा व्यवहार या सहकारी बँकांताफे पार पाढण्याचे घोरण यांत आहे काय अशी शंका येणे स्वामाविक आहे. कारण बरील पद्धतीत स्टेट बैंकेच्या शासेतून जवळ जवळ सर्व व्यवहार होऊन सहकारी बैंकेची शास्त्रा 'निमित्तमात्र' राहील. अर्थात ही सूचना कायद्यांत मात्र धातली गेलेली नाही; पण तिच्यावरून एकूण ओघ कशा प्रकारे जावा याची कल्पना येईल.

बैंकिंगच्या राष्ट्रीयीकरणाची पायरी?

स्टेट बैंकेच्या बाबतचा सर्व कायदा जवळ जवळ इंपीरिअल

बैंकेच्या कायद्याप्रमाणेच आहे. त्यांत नवीन बदल म्हणजे कोर्ट ऑफ बोर्डस व इतर ज्या ज्या ठिकाणी शेतकी कर्जाची मुद्रत ९ महिने होती ती १५ महिने करण्यांत आली आहे. मध्यवर्ती मंडळाला सरकारचे संमर्तीने नियम करण्याचे अधिकार देण्यात आले आहेत. भांडवलांत विशिष्ट रकमेवर वाढ करण्यास व शास्त्रा बंद करण्याचावतहि निर्बंध धातले गेले आहेत. तिचा सर्व कारभार तिच्या स्थापनेसाठी जे ध्येय ठरविण्यात आले आहे ते साधण्याचे दृष्टीनेच केला जाणार आहे. पण वर साधार भीती व्यक्त केल्याप्रमाणे इतर बँकांच्या ठेवीचर परिणाम होऊन जर त्या सर्व हव्हूंहव्हूं या बैंकेत वर्ग होऊं लागल्या किंवा सरकारी असूनहि सामान्य व्यापारी बँकांना तिची स्पर्धा जाणवूं लागली तर एक एक लहान बँका तिच्यांत विलीन होऊं लागतील व अशा बँका स्टेट बैंकेला आपल्यांत विलीन करून घेण्याचा आधिकार आहेच. त्यामुळे सध्यांच्या समाजवादी आर्थिक विकास-योजनेच्या ध्येयाप्रमाणे या धंयाच्या संपूर्ण राष्ट्रीयीकरणाची ही पहिली पायरी तर नाहीं ना असें वाटूं लागते. कारण पंतप्रधान श्री. नेहरूनी त्यांचे स्वतःचे मत बँकांचे राष्ट्रीयीकरण व्हावें याला अनुकूल आहे असें जाहीर केले आहेच. राष्ट्रांतील एका महत्त्वाच्या धंयाच्या राष्ट्रीयीकरणबाबतची हीं पावले कदाचित भावी कालाची सूचकहि ठरतील.

अर्थात, स्टेट बैंकेचा कारभार प्रत्यक्ष मुळ होऊन कांही काळ जाईपर्यंत याबाबत कुठलीहि मते प्रदर्शित करणे चुकीचे ठरेल. पण राष्ट्राच्या आर्थिक इतिहासांत या विलान्वये स्थापण्यात आलेल्या बैंकेच्या द्वारे नवीन युगास मुरवात होत आहे हे मात्र निश्चित.

—विवेक, २६-६-५५

राष्ट्रपतीसाठी निवासस्थान—भारताचे अध्यक्ष बाबू राजेंद्रप्रसाद ह्यांनी दक्षिणेतील एखादा राज्यात आपल्यासाठी एक निवासस्थान बांधण्याचा निर्णय घेतला आहे. सिमला येथे राष्ट्राध्यक्षाच्या उपयोगासाठी एक निवासस्थान आहेच. दरवर्षी दक्षिण भारतीत कांही आठवडे धालवून तेथील लोकांचा अधिक परिचय करून घेण्यासाठी हा उपकम करण्यात येत आहे.

३८ विदेशी चित्रपटांस बंदी

गेल्या वर्षी सेंट्रल बोर्ड ऑफ फिल्म सेन्सोर्सने ३८ विदेशी चित्रपटांना परवाना नाकारला. त्यांपैकी २५ चित्रपट गुन्हे व मारहण ह्याविषयी, ६ प्रचारात्मक व बाकीचे नीतीला बाधक असे होते. परवाना न मिळालेल्या ३८ चित्रपटांपैकी ३१ चित्रपट अमेरिकन होते.

सेन्सोर बोर्डने २७९ हिंदी चित्रपटांना परवाना दिला; परवाना मिळालेले विदेशी चित्रपट २३५ होते. कोणत्याहि हिंदी चित्रपटास परवाना नाकारण्यांत आला नाहो. हा २७९ हिंदी चित्रपटांपैकी १२० हिंदी, ४८ बंगाली, ४० तामिळी, २७ तेलुगू, १८ मराठी, १० कानडी, ८ मल्याळी, ३ इंग्रजी, ३ पंजाबी, १ आसामी आणि १ ओरिया भाषेतील होते.

मध्यार्क नसलेल्या पेयांनी शुभर्चितन समारंभ

सेना दलांतील सर्व भोजनगृहात यापुढे मध्यार्क नसलेल्या पेयांनी शुभर्चितन कार्यक्रम करण्यात याचा, असा दुङ्कूम तिन्ही सेनादलाचे चीफ ऑफ स्टाफ यांनी पाठविला आहे. हा निर्णय १ जुलै, १९५५ पासून अंमलांत आला आहे.

“डिस्कवरी ऑफ इंडिया”चे पोलिश भाषांतर

पंडित नेहरू यांच्या “डिस्कवरी ऑफ इंडिया” हा पुस्तकाचे पोलिश भाषांतर लवकरत्व प्रसिद्ध होणार आहे, असे वॉर्सा रेडिओने ५ जुलै रोजीं जाहीर केले.

श्र. दुमन द्यांच्या आठवणी

अमेरिकेचे माजी अध्यक्ष, मि. दुमन, यांनी आपल्या आठवणी लिहिण्याचे काम पुरे केले. आहे. ५,००,००० शब्दांच्या हा आठवणी लिहिण्यात ते गेली दोन वर्षे गुंतले होते. ‘न्यूयॉर्क टाइम्स,’ ‘टाइफ’ आणि “दि सेंट लुई पोस्ट हिस्पैच” हांतून त्या आठवणी क्रमशः प्रसिद्ध होतील.

बंगाळी नाटकाचा ४०० वा प्रयोग—‘इयामली’ हा बंगाली नाटकाचा ४०० वा प्रयोग कलकत्ता येथील एका नाटकगृहात करण्यात आला. आतांपर्यंतच्या सर्व प्रयोगांना भरणाऱ्याची झालेली असून भारतीत एकाच नाटकाचे एवढे प्रयोग होण्याचे बहुधा हें पहिलेच उदाहरण असावे. प्रत्येक प्रयोगाला तोच नठसंच होता. नाटकाचा विषय म्हणून एका विवाहित एण मुक्या मुर्लीची गोष्ट निवडण्यात आली.

पात्य-पुस्तकांची बँक—बंगालोर येथील रोटरी कूबातफे विद्यार्थ्यांना मदत करण्याचा उपक्रम करण्यात आला आहे. गरजूव लायक कॉलेज विद्यार्थ्यांना लागणारी पात्य-पुस्तके कूबातफे कर्जाऊ म्हणून देण्यात येत आहेत. एका गृहस्थांनी पुस्तकांची ही बँक चालू करण्यासाठी १६४ पात्यपुस्तके देणी म्हणून दिली आहेत.

ज्योतिषांची परिषद—उत्तर-हिंदुस्थानांतील ज्योतिषांची एक परिषद विद्यु येथे भरली होती. परिषदेने हवामान खात्यांत ज्योतिषविषयक एक विभाग असावा अशी मागणी करणारा ठाव मंजूर केला. जमलेल्या ज्योतिषांच्या मते, हवामानसाते कक्ष दोन-तीन दिवसांचा हवामानाचा अंदाज देते, तर ज्योतिष शास्त्र सहा महिने आर्धी हा अंदाज देऊ शकेल.

बँक ऑफ पूना लि.

(शेहबूल बँक)

अधिकृत भांडवल	रु. ५०,००,०००
विकीस काढलेले व खपलेले	रु. २५,००,०००
बस्तु	रु. १२,५०,०००

मुख्य कचेरी:—४५५ रविवार, पुणे

- शासा:—(१) सदाशिव पेठ, पुणे १
 (२) डेक्कन जिमखाना चौक, पुणे ४.
 (३) सोलापूर (४) सांगली

★ पुणे व सांगली येथे सेफ डिपोजिट लॉकर्सची सोब.
 बँकिंगचे सर्व प्रकारचे व्यवहार केले जातात

जी. जी. साठे
मेनेजरडी. आर. नाईक जे. फी.
चेअरमन

स्थापना सन १९३५

ट्र. न. २४५१८

दि मराठा मार्केट पीपल्स
को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

सिताराम विर्लिंग, कॉफर्ड मार्केट, मुंबई नं. १
 (१९२५ च्या सहकारी कायशान्वये रजिस्टर झालेली)

संकलिपत भांडवल रु. १,००,०००

जमा भांडवल रु. ९१,०००

फंडसू (रिझर्व्ह व इतर) रु. ८०,००० हून अधिक
टेवी रु. ६,००,००० ,

खेळते भांडवल रु. ९,००,००० ,

★ बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स ★

श्री. च. सा. दैैंडकर, एम. ए., एलएल. वी., (अध्यक्ष)

श्री. रा. सा. भ. ना. दोबळे, (उपाध्यक्ष)

श्री. व. अ. दोबळे, वी. ए., एम. एल. ए., जे. पी.,

(मैनेजिंग डायरेक्टर)

श्री. उ. भा. तांबे, श्री. आ. पां. दोरे,

श्री. म. मा. वामन, श्री. गे. गो. दोले,

श्री. ख. स. काळे, श्री. गे. ल. नलवडे.

डायरेक्टर

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

दि हिंदुस्थान को. इन्हुअरन्स सोसायटी लि.

दि हिंदुस्थान को. इन्हुअरन्स सोसायटी लि. च्या पुणे शास्त्र-कचेरीचे उद्घाटन, वैकं ऑफ महाराष्ट्र बिल्डिंगमध्ये दि. २ जुलै रोजी गवर्नर, डॉ. हरेकृष्ण मेहताब, हांच्या इस्तें झाले. प्रथम शास्त्राधिकारी, श्री. के. जी. मिश्रा, हांनी गवर्नरांचे स्वागत केले. स्वागताच्या भाषणात त्यांनी सोसायटीच्या स्थापनेची पूर्वीपीठिका निवेदन केली. गुरुदेव रवींद्रनाथ टागोर-पासून स्फूर्ति मिळालेले, देशबंधु चित्ररंजनदास, आचार्य प्रमुखचंद्र रोय. इत्यादि देशभक्तांचा प्रेरणेने सोसायटीची स्थापना झाली, व तिने गेल्या ४८ वर्षांत भारताच्या आर्थिक क्षेत्रांत महत्त्वाची कामगिरी बजावली आहे, असे ते म्हणाले. पुणे कचेरीस लहानशा ऑर्गेनायशिंग कैद्रापासून, १९२० पूर्वी, ग्रांम झाला, तेहांपासून आजवर हा कचेरीने ६ कोटी रुपयांचे काम मिळविलेले आहे. १९४८ नंतर कचेरीच्या कामांत विशेष वाढ झालेली असून, आता वार्षिक कामाची सरासरी ४० लक्ष रुपयांवर गेली आहे. स्वदेशी चलवळीच्या घ्येयवादांतून निर्माण झालेल्या हा विमा कंपनीची अलीकडची प्रगति सालील आकडे स्पष्ट करतील:

वर्ष	एकूण काम (रु.)	नवे काम (रु.)
१९२२	१,३५,२४,७३७	३०,५१,०००
१९२७	२,८१,३१,६६७	६९,४५,५००
१९३२	६,३९,७०,०९६	२,०१,०९,६९४
१९३७	१२,८५,४१,९२४	२,०७,११,१२०
१९४२	१९,३६,७५,४३४	२,८८,०५,००१
१९४७	५५,६३,४५,४६६	१२,३१,८३,७६०
१९५१	८१,०२,३६,१६४	१६,९८,८५,८००
१९५२	८६,७३,८५,०४०	१६,३८,५९,२९८
१९५३	९३,६१,१६,७६८	१८,८९,१८,९००
१९५४		३०,३०,००,०००

केवळ भारतांतच नव्हे, तर निटिश पूर्वआफिका, वर्मा, मलाया, इत्यादि देशांतहि कंपनीच्या कामाचा विस्तार झाला आहे. १९५२ अखेरच्या मूल्यमापनांत, १,७७,०३,८०२ रु. चा वाढावा दिसून आला. पूर्वीच्या मूल्यमापनास आधारित ३५% व्याजाच्या दराएवजी २५% व्याजाच्या दराने मूल्यमापन करूनहि हा वाढावा आढळला. विमेदारांना हयातीनंतरच्या विम्यास दरहजारी दरसाल १७ रु. ८ आ. व हयातीतील विम्यास १५ रु. बोनस जाहीर करण्यात आले. कंपनीची मुख्य कचेरी हिंदुस्थान बिल्डिंग, कलकत्ता, येथे आहे. तिच्या कलकत्ता, मद्रास, न्यू दिल्ली, विजयवाडा, गोहटी, असनसोल, जमशेफ्टपूर, सुंवई, इत्यादि ठिकाणी स्वतःच्या मालकीच्या इमारती आहेत. पुणे शास्त्रांचे अधिकारी, श्री. के. जी. मिश्रा हे आहेत.

मध्यभारत फि. कॉर्पोरेशनचे मै. डायरेक्टर नव्यानेच स्थापन झालेल्या मध्यभारत किनेन्शिअल कॉर्पोरेशनच्या मैनेजिंग डायरेक्टरचे जारी श्री. जे. एफ. डिसूझा द्याची नेमणूक झाली आहे. श्री. डिसूझा हे इंपीरिअल बैंकचे एक सेवानिवृत्त अधिकारी आहेत.

नेशनल प्लॅन कर्जाचा भरणा

नेशनल प्लॅन लोनसाठी अर्ज स्वीकारणे १०३,५५ लक्ष रुपयांची कर्जमागणी येताक्षणीच बंद करण्यात आले. हायपेरी ५७,८७ लक्ष रुपयांचे कर्ज कन्वॉर्शनद्वारा आले. रोखीच्या अर्जास ग्रावान्य मिळेल.

डै प्र पुणे पेट शिवाजीनगर घ. नं. ११५११ आर्यमुख भापसान्यात केशव गणेश शारंगपाणी यांनी छापिले व शीपाद चाप्पा काळे, डॉ. ए. पानी 'दुर्गाधिवास', '१३ शिवाजीनगर (पो. ओ. डेफ्न निमसाना), पुणे ४, येथे प्रसिद्ध केले.

पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बैंक लि.

— पुणे शहर —

लक्ष्मी रोड

पोस्ट बॉक्स नं. ५११] [टेलिफोन नं. १४८३
मोर, पौद व बडांग (माथल) येथे ईकेने आपल्या नवीन शास्त्र-कचेन्या उघडल्या आहेत. येथे व इतर शास्त्रांतहि सर्व प्रकारचे ईकिंगचे घ्यवळार व सहकारी सोसायटींना शेतीसाठी कर्ज देणे, सोनें-चोरीचे ताणावर कर्ज देणे, वर्गे घ्यवळार मुद्द केले आहेत.

चालू, सौंदर्यग टेवी स्वीकारल्या जातात.

अेक ते दहा वर्षे मुक्तीच्या टेवीहि स्वीकारल्या जातात.
१ वर्ष २ टक्के, २ वर्ष ३॥ टक्के, ५ वर्ष ३॥ टक्के, ७ वर्ष ३॥ टक्के,
१० वर्ष ४ टक्के. याशिवाय रुपये २५,००० अगर पुढील रक्का
३ ते ९ माहीने मुदतनें घेण्यात येतात.

दरावदल समक्ष घौकडी करावी.

वरीलप्रमाणे सर्व घ्यवळार पुणे येथे मुस्तब कचेरीत व इतर शास्त्र-मध्ये होत असून त्याकेरीज पुणे येथे सेफ डिपोसिट बॉल्सू व सेफ कस्टडीची सोय आहे. त्याचा कायदा सांतेदारांनी घ्याया.
जास्त माहितीसाठी लिहा अगर समस्य भेदा.

मौ. वि. रवडे,
मैनेजिंग डायरेक्टर.

दि बॉम्बे स्टेट को-ऑपरेटिव्ह बैंक लिमिटेड

स्थापना १९१९

मुख्य कचेरी : १, बैक हाऊस लेन, फोर्ट, सुंवई.

टेलिफोन नं. ३८, ३८१
३८, ३८२

पोस्ट बॉक्स नं. ८७२
तारेचा पत्ता : कार्मरेक

हा बैंकेत शुंतविलेला पैका शेतकरीवर्ग व सर्व प्रकारच्या सहकारी संस्था हांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई झालेले भांडवल

भागीदारांतके रु. ३४,०६,७५०
सुंवई सरकारतके रु. १६,००,०००

रु. ६०,०६,७५०

गंगाजळी व फंड

रु. ५७,५४,८००

टेवी

रु. ७,९०,२५,३००

खेळते भांडवल

रु. १२,७०,२७,०००

१६ जिल्हांमध्ये ६७ शास्त्रा

भारतांतील भ्रष्टुल शाहरी हुंड्या, विलेले वर्गे वसुलीची व्यवस्था केली जाते. सर्व प्रकारच्या टेवी स्वीकारल्या जातात. शर्तीच्याच घौकडी करावी.

वा. पुं. वर्दे
बोनरी मैनेजिंग डायरेक्टर.